

La mirada geogràfica des del *Planeta SIGTE*

El Servei de Sistemes d'Informació Geogràfica i Teledetecció de la Universitat de Girona, el SIGTE, el *planeta SIGTE*, com afectuosament l'anomenem nosaltres mateixos-, especialitzat en el tractament de la informació geogràfica, està situat a l'òrbita més alta del Campus del Barri Vell, i gairebé la més alta de la ciutat. Des d'aquí sembla que dominem amb la mirada tot Girona. Tenim el privilegi de desenvolupar la nostra activitat en un dels espais més bonics i ben situats del Campus, un espai que ens aporta sobretot un aspecte intangible però, al meu entendre, molt valuós per la feina que fem: la perspectiva. La mirada geogràfica.

Des del punt de vista estrictament professional, i pel tipus de projectes que treballem basats sobretot en la informació del territori, la perspectiva és una eina fonamental per poder llegir en "clau geogràfica" la realitat. La base primerenca de gairebé tota la informació que després es generarà d'un territori –sigui aquest un barri, ciutat, comarca o país– és una fotografia aèria, una vista d'ocell que fixa en un moment del temps tots els elements existents i també les "relacions espacials" entre ells. I és precisament la vista d'ocell, aquesta perspectiva vertical, la que ens permet percebre el conjunt de relacions importantíssimes entre els elements d'un territori. Perquè llegint el territori *des de dalt* i amb una mirada geogràfica, t'adones més fàcilment que res existeix com a node aïllat, sinó que tots els elements són part d'una xarxa, ben o mal dibuixada, però en definitiva una xarxa.

Perquè quan conduïm el nostre cotxe per una carretera, no veiem res més que la carretera i els cartells que ens indiquen cap a on volem anar. Però quan aquella mateixa carretera, la llegim sobre un mapa, quan incorporem la perspectiva, ja no és només una carretera sinó que és llegida com una via de transport que uneix diverses poblacions i que segueix un traçat concret perquè, entre d'altres raons de lògica viària, està adaptada a les condicions específiques del terreny per on passa –la topografia. La perspectiva permet entendre millor la complexitat, perquè la distància visual simplifica la realitat.

De la mateixa manera, i ara a nivell més estrictament personal i si em permeteu la metàfora, la mirada perspectiva sobre un problema que ens afecta permet destriar millor allò important d'allò que no ho és. Aquí també podríem parlar de la perspectiva que dóna el temps. Però centrats només en la perspectiva espacial, estareu d'acord que un punt de vista *elevat i distant* dóna més joc a les interpretacions, i per tant ens ajuda a col·locar-nos en un altre punt del problema i segurament a *treure-li ferro* a l'assumpte. Recordo

sovint la història escrita per Italo Calvino, *El baró rampant*, on el jove Cosimo s'enfilava a un arbre quan tenia 12 anys per no baixar-ne mai més. Li agradava la perspectiva que tenia del món des d'allà, uns metres més amunt que la resta de la humanitat.

I resulta que les terrasses del SIGTE són el lloc ideal per gaudir de la mirada perspectiva. El privilegi de sortir a respirar quan necessites una pausa entre projectes, reunions, visites i informes. I aquests dies anticiclònics del mes de gener són especialment bons. Surts a la terrassa i trobes la ciutat als teus ulls, segueixes l'hivern a les copes de la Devesa, veus nítida la pedra de la Catedral i el seu rellotge, i la restauració de Sant Fèlix i la neu dels Pirineus allà al fons. I veus l'Aula Magna i l'edifici del Rectorat i la gent i els cotxes que busquen aparcament, i els coloms i les gavines prop dels rius. La pausa es converteix en una estona de perspectiva meravellosa.

Us convido a què ens feu una visita. A part de conèixer de prop els nostres projectes i el nostre grup, gaudireu d'una de les millors *mirades geogràfiques* sobre la ciutat de Girona i els seus voltants.

